

Î N C H E I E R E

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat Grinco Valeriu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN “Easy Credit”
SRL împotriva lui Grinco Valeriu cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost restituit apelul declarat de Grinco Valeriu în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din
Codul de procedură civilă,

c o n s t a t ă :

La 21 octombrie 2019, OCN “Easy Credit” SRL a înaintat cerere de chemare în
judecată împotriva lui Grinco Valeriu cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 07 iulie 2020, acțiunea a
fost admisă integral și s-a încasat de la Grinco Valeriu în beneficiul OCN “Easy
Credit” SRL datoria în sumă de 15 519 lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea
taxei de stat în sumă de 465,57 lei.

La 18 august 2020, Grinco Valeriu a depus apel împotriva hotărârii, solicitând
casarea acesteia și restituirea cauzei la rejudecare.

Prin încheierea din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost restituit
apelul declarat de Grinco Valeriu în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de
procedură civilă.

La 23 noiembrie 2020, a fost înregistrat recursul declarat de Grinco Valeriu
asupra încheierii instanței de apel din 28 septembrie 2020, în conținutul căruia s-a
referit în exclusivitate asupra fondului cauzei.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Grinco
Valeriu urmează a fi restituit din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța
de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs
a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen
sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, recursul
împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile
prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.

Studiind materialele cauzei, în contradictoriu cu circumstanțele invocate în cererea de recurs, Colegiul a stabilit următoarea cronologie.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 07 iulie 2020, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat de la Grinco Valeriu în beneficiul OCN “Easy Credit” SRL datoria în sumă de 15 519 lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 465,57 lei.

La 18 august 2020, Grinco Valeriu a depus apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și restituirea cauzei la rejudecare.

Prin încheierea din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost restituit apelul declarat de Grinco Valeriu în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă. Respectiva încheiere i-a fost expediată recurentului de către instanța de apel la 28 septembrie 2020 (f.d. 56), fiind recepționată de către Grinco Valeriu la 09 octombrie 2020 (f.d. 57).

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, arată că termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a recursului și-a început curgerea la 10 octombrie 2020, ziua imediat următoare zilei în care recurentul a luat cunoștință de încheierea contestată, și a expirat la 26 octombrie 2020, aceasta fiind ultima zi de depunere a recursului, dat fiind faptul că ziua a cincisprezecea era zi de sâmbătă – zi de odihnă.

Astfel, recursul împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, expediat prin poștă la 19 noiembrie 2020 (f.d. 79) și înregistrat la 23 noiembrie 2020 (f.d. 77-78), este declarat cu omiterea termenului. Reieșind din cerințele inserate în respectiva cerere de recurs, recurentul nu a solicitat repunerea în termen și nu a motivat omiterea acestuia.

Prin prisma prevederilor citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen. La caz, recurentul nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, nu a prezentat probe și nu a făcut dovada faptului că motivele pentru care a omis termenul de atac a încheierii din 28 septembrie 2020, sunt întemeiate.

În acest context, instanța de recurs notează că în conformitate cu art. 56 alin (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

De altfel, instanța de recurs reiterează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă, or, prevederile art. 15 din Codul de procedură civilă, stipulează expres că participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Față de cele expuse, instanța de recurs consemnează că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei) în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Relevantă în acest sens este și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Panomaryov vs Ucraina (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), în conținutul căreia Curtea a notat că, reînnoirea termenului pentru introducerea unei căi ordinare de atac din motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul a fost depus cu omiterea termenului de declarare și în lipsa cererii de repunere în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat de Grinco Valeriu împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 269-270, art. 426¹ alin. (1) lit. a), 426¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se restituie recursul declarat de Grinco Valeriu împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, ca fiind depus în afara termenului legal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari